

РЕШЕНИЕ

№ 7557

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10840** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ /ДИТСО/, срещу решение от 11.09.2021 г. по НАХД № 14271/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 23-003323/24.09.2020 г., издадено от директора на ДИТСО, с което на [фирма], на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 61, ал. 1, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон. В съдебно заседание се представлява от юрк. П.. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, не се представлява, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 11.09.2021 г. по НАХД № 14271/2020 г. СРС е отменил НП № 23-003323/24.09.2020 г., издадено от директора на ДИТСО, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева основание чл. 414, ал. 3 от КТ.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи, че е АУАН и НП са издадени от териториално некомпетентни лица. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай е налице липса на териториална компетентност. Изводът за липсата на компетентност на актосъставителя е правилен и влече със себе си незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление. В случая безспорно е установено, че актосъставителят е служител в ДИТСО. Обосновано е прието, че обхвата на дейност съобразно чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ, може да се упражнява в пределите на разписаното в чл. 7 от УПИАГИТ, като не може инспектор от „ДИТ С. област“ да придобие териториална компетентност, с която разполага инспектор от „Инспекция по труда“ със седалище М. и която констатира нарушения на територия на М., а не на С. област. В този смисъл е и текстът на чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ, съобразно който, Дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област. Следователно инспекторите от дирекция „Инспекция по труда С. област“ могат да констатират нарушения само на територията на С. област, но не и на територията на М.. Твърденията на процесуалния представител на касатора са твърде бланкетни. Безспорно в чл. 6 от УПИАГИТ са разписани отделни компетентности на изпълнителния директор. В т. 14. в действителност се дава право на същия да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, както и по т. 20 да командирова служители в страната, но в случая липсва доказване на посочените хипотези. Тежестта на доказване е върху издателя на процесното НП, например за представяне на доказателства за командироването на инспектора от ДИТ – Софийска област в О. – М., заповед за изменение на териториалната компетентност и т.н.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 11.09.2021 г. по НАХД № 14271/2020 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.